

מסורת הש"ס

א) ועיקרו קב: ועיקרו
ב) לקמן ק"ו (ג) ושלם אה:
ד) ונכנס: ה) מה:
ו) כ"ח: ז) כ"ח: ח) כ"ח:
ט) כ"ח: י) כ"ח: י"א) כ"ח:
י"ב) כ"ח: י"ג) כ"ח: י"ד) כ"ח:

מוסף רש"י

אברהם דובין אחריות
איתמי א"ס ממלכת
השדה גולה או שפועה
לאחר ועברה מן הלקוח
חזרו, חזר הלקוח על
החוקים, ובי דינא
דבין. שיה יתמיס למון
השדה והנכנס. אחריות
איתמי וקמן פ. א. אלמנה.
הימנה מנכ"ס יתמיס,
מוכרת. למינה, שלא
בבית דין. ויגד שיהו
שני שלם ממכר כול
ב"ח כ"ב.

תוספות ר"ד

ביד מוכרת אמר רבי
דניאל בר רב קטינא אמר
רב הונא ל"ב חודש
ולוקח מפרנס א' לשלשים
יום מ' מוכרת מן הנכ"ס
כשעור ממונת שנה א'
ולא יתנו לה כל הפועה
ביתו שפא חתא אלא
יחד הפועה ליהימנה
אמר אמימר הל' (מוכרת)
ל' חודשים ולוקח מפרנס
א' ל' יום א"ל ר"א
אמימר לא דריה מאי
א"ל לא שפיע ל' לומר
לא ס"ל: כעא מינה
מ"ש. מוכרת לממונת
מהו שחוזר והטרוף
לכתובתה. פי' אותן
הקרקעות עמון שמכרן
למנותי' וקמבעי' להו
בדרי' דארי' אומילתא
דובין דאחריות איתמי
וכי' דובין אחריותא
איתמי מאי מי אמרין
כיון דאחריותא איתמי
טרפא א"ד מצי א"ל
כיון דאחריותא איתמי
טרפא א"ד מצי א"ל
נתיב א"ל קבלת עלן אחריותא
דנפקין קביל קבילת
א"ל ריש תניתיה מוכרת
והולכת עד כדי דמי
כתובתה וספק לה שתובתה
מקמינה ספק לה שתובתה
מן השאר דוקא א"ס
שייך אין לא ש"י
לא פי' מוכרת והולכת
למונות ע"י שלא יסאר
קרקע ליתומים אלא שיעור
כתובתה שיהיה לה ספק
לנכות כתובתה משם ש"י
מקמינה ספק לה שתובתה
מן השאר דוקא א"ס
נאורו נכנס ליתומים
אית לה ספק לנכות
לשאר נכנס ליתומים
אין לה ספק לנכות מן
הלקוחות דאחריות דנפקיה
קבילי עלה עין בנפשו

אלמנה נזוונת פרק אחד עשר כתובות צו.

צו.

עין משפט
גר מצוה

א) דלמא נהי דאחריות דלמא כו'. ולא דמי להיא דלעיל (דף
צ"ג) ראונו שמכר שדה לשמעון שלא באחריות וחזר לראונו
ולקחה משמעון באחריות דנמסקנה אמר רבא נהי דאחריות דלמלא
לא קביל עליה אחריות דנפשיה מי לא קביל עליה לא דמי דהתם
ודאי כיון שראונו ליה דין הוא
שיערפו ממנו הקרקע ואין על שמעון
לפסוע כיון דנכסת ליה ראונו הגאה
שקבל המעות וכל הכא הלכא לשמשין
חייצין לה מוונת יכולה למכור ולחזור
ולטרוף שהרי כשחזרת וטורפת חזר
שלה היא נפדעת ואין כאן עיוות
הדין כלל:

וסמך לה שתובתה כתובתה מן
השאר. וז"ל מצי נפקא
לה מינה בין מה שהיתה מוכרת
למונות וזין מה שתמכר לנכותה
נפקא מינה שחולק למכור ביחד כדי
כמוצתה אבל למונות אינה מוכרת
אלא לשעה חדש ולוקח מפרנס אהת
לשלשים יום ועד א"ס נשאת אהת
שמכרה הלקוח לא ימנ כי א"ס אהת
ל' יום ולא מוכל לנכות מהן לנכותה
דהא מטלטלין ינהו ומונות אבהי:
בא ספק זה ש"ס שירא אין א"ס
שירא א"ס. וז"ל תקיף מהכא
לרמי כר חמא דהוה עני למימר
לעיל גבי ראונו שמכר שדה לשמעון
דלפילו אחריות דנפשיה לא קביל
עליה והא דבין ראונו דנפשיה גבי
אשה אחריות דנפשיה מיהא קיבלה
עלה וכ"ש התם לפי מה ששייטע
לעיל ו"ל דמצי למימר רמי כר חמא
דהכא ודאי אחריות דנפשיה נקבלת
ו"ל אע"ג דאחריות איתמי היינו מעלמא
אבל אנפשיה מיכו קיבלת דהא אינה
מוכרת כדפיה שלם באחריות אבל
התם שמכר לו כדפיה שלם באחריות
אפילו אחריות דנפשיה לא קביל
עליה. מ"ר:

זבין וז"ל איצטריכו ליה זוו הררי
זבני כו'. וכוונ שגילה דעתו
בשעת הנכר למכור לזקן מרי קא
זבין להו דאי שמק הוו להו דכריס
שנכז וכן פסקר ב' דקדושין ודף
מט: גבי הוא גברא דזין נכסי
אדעתא למיקן לנכסו דהוה דברי חסד
נמי דגלי דעמיה ויש דכריס שאינו
מועיל כסא גילוי דעת עד שמתה
כגון א"ס היה מוכר מלגושי אדעתא
למיקן לאקן ישאלו דהוה דברי שאין
רגילין למכור אדעתא דהכי התם
ודאי אין מועיל גילוי דעת שא"ס לא
חאמר קן מעשיו אין לרין לשוט
תנאי אלא גילוי דעת צעלמא וכל
מקוס בעינן דומיא דמנאי בני גד
זבני ראונו מנאי כפול אלא ודאי
גילוי דעת צעלמא שאין גיליות
לעשות קן לא מהני עד שמתה ויש
דכריס דלפילו גילוי דעת אין לרין
כגון שער מנכרת דלעיל פרק האשה
שנפלו (דף ע"ט. וס"ג) וכן היה דבפסק
מי שמת (ב"ב קל"ג. וקמ"ו): דמנאי הרי

אם נעלן כמנחה לא כך כמו יפה. שיוכל לטרוף לקוחות על החוב
ולא יוכל לטרוף על המנחה אף זו על המנוות לא תוכל לטרוף
לקוחות ועל הכתובה טרוף אהת. ואם מפני הימומים שלא יאמרו
הכל לכתובה מנכרת ותקבלת כמזכרין
שיראו את הנמכר למונות וא"ס
למכרין לך יצאו ויעידו ואת הנמכר
תמכרם לא תודיע מפני הלקוחות:
מוכרם לשנים עשר חודש. כדי
מונות של שנה תמכור יחד: ופלוקח.
לא ימסור לה כל המעות אלא דמי
מונות של חדש נחדש שא"ס מיעא
יחזיר מה שבידו לירכשי: מסו
ספחור וטרוף. אהתם הקרקעות
עלמין: **ארמלא דובין.** שדה יתומים
למונות או לכתובה וקבלה עליה
אחריות: **אחריות אימני.** אחריות
הלקוחות חזר על הימומים שהרי
עליהן היה החוב: **טרפא.** והם יחזרו
על הימומים: **מוכרם והולכ.** למונות:
עד שיה יתמ קרקע וירכשי אלא
שיעור כתובתה: **וסמך לה.** ואומו
השאר יהא סמך לה לנכות משם
כמוצתה: **זבין ולא איצטריכו ליה**
זווי. מכר שדה ואלו יודעים שהיה
ספק לנקות שדה פלוני או פרנטיא
לנויה **לאפדניכו.** ודאמר רב יוסף יארמלתא
דובין אחריות איתמי ובי דינא דובין אחריות
איתמי מאי כיון דאחריות איתמי טרפא או
דלמא מצי אמרי לה נהי דאחריות דלמא
לא קבילת עילוף אחריות דנפשיה כו' לא
קבולי קבילת אמר ליה תניתיה מוכרת
והולכת עד כדי כתובתה וסמך לה שתובתה
כתובתה מן השאר שמע מינה שירא אין
לא שירא לא ודלמא עצה טובה קא משמע
לן דלא ליקרו לה הדריתא א"כ ליתני גובה
כתובתה מן השאר מאי סמך לה ישמע מינה
שירא אין לא שירא לא איבעיא להו זבין
ולא איצטריכו ליה זוו הררי זבני או זבין
הררי זבני תא שמע דההוא גברא דובין
ארעא לרב פפא דאיצטריכו ליה זוו למיזבן
תורו לסוף לא איצטריכו ליה ואחריות ניהליה
רב פפא לארעיה רב פפא ל' לפנים משורת
הדין הוא ועבד ת"ש דההוא בצורתא דהוה
בנהרדעא וביניהו כולי עלמא אפדנייהו
לסוף אתו חושי אמר להו רב נחמן דינא הוא
דהררי אפדני למרייהו התם נמי זבני במעות
הו דאגילאי מילתא דארבא בעקולי הוה קיימא
אי הכי היינו דאמר ליה רמי בר שמואל לרב
נחמן אם כן נמצאת מכשילן לעתיד לבא
אמר ליה אמו כל יומא בצורתא שכיחא אמר
ליה אין בצורתא בנהרדעא משבח
שכיחא יהולכתא זבין ולא איצטריכו
ליה זוו הררי זבני: **מתני'.** והאלמנה בין
מן האירוסין בין מן הנשואין מוכרת שלא
בבית דין ר' שמעון אומר מן הנשואין
מוכרת שלא בבית דין מן האירוסין
לא תמכור אלא בבית דין: **גמ'**
לה מוונות וכל שאין לה מוונות
לא תמכור אלא בבית דין: **גמ'**

שהלך בנו למדינת הים ושמע שמת בנו ועמד וכתב כל נכסיו לאחרים ואח"כ בא בנו רבי שמעון בן גמליאל ונמנהו
ביתו ששם היה יודע שמת בנו וקיים לא היה כותב. מ"ר: א"י הכי היינו דא"י רמי בר שמואל א"כ נמצאת בפשיעין כו'.
פי' רש"י אי הכי היינו ודאי דל"ל נמצאת משבח שכיחא ומיסי דלמלא אהו ארבי בעקולי והדרי זבני דאי
דלמאו ממקום קרוב או שנאלו לאלו
דקשה לפירוש זה דמאי הוהכא היא לעולם איתמי לך משום דלא איצטריכו ליה זוו הררי זבני ומיניה כל שכן היכא דכתיב בעקולי דמונת
שמעתא דלא הוי מקח טעות יותר וא"ס כן שפיר קאמר דנמצאת משבחין הוהיל דכלל עיני הדרי זבני דכדפשינן הלכך נראה
כמו שפירש רש"י א"י הכי קושיא הוא הוהיל דלמור דהאי הדרי זבני דוקא משום דבעקולי הוה קאמר צורתא
בנהרדעא משבח שכיחא הלא זאת צורתא דארבי בעקולי הוה קיימי פשיטא דלא שכיחא הוה ובשלמא אי פשיטין מינה זבין ולא איצטריכו
ליה זוו הררי זבני היינו ודאי דשכיחא דרוב פעמים היה להם צורתא ויחא נמי לפי זה הא דפסקין הלכתא לפי שפיעת הנכ"ס:
אלמנה

שהלך בנו למדינת הים ושמע שמת בנו ועמד וכתב כל נכסיו לאחרים ואח"כ בא בנו רבי שמעון בן גמליאל ונמנהו
ביתו ששם היה יודע שמת בנו וקיים לא היה כותב. מ"ר: א"י הכי היינו דא"י רמי בר שמואל א"כ נמצאת בפשיעין כו'.
פי' רש"י אי הכי היינו ודאי דל"ל נמצאת משבח שכיחא ומיסי דלמלא אהו ארבי בעקולי והדרי זבני דאי
דלמאו ממקום קרוב או שנאלו לאלו
דקשה לפירוש זה דמאי הוהכא היא לעולם איתמי לך משום דלא איצטריכו ליה זוו הררי זבני ומיניה כל שכן היכא דכתיב בעקולי דמונת
שמעתא דלא הוי מקח טעות יותר וא"ס כן שפיר קאמר דנמצאת משבחין הוהיל דכלל עיני הדרי זבני דכדפשינן הלכך נראה
כמו שפירש רש"י א"י הכי קושיא הוא הוהיל דלמור דהאי הדרי זבני דוקא משום דבעקולי הוה קאמר צורתא
בנהרדעא משבח שכיחא הלא זאת צורתא דארבי בעקולי הוה קיימי פשיטא דלא שכיחא הוה ובשלמא אי פשיטין מינה זבין ולא איצטריכו
ליה זוו הררי זבני היינו ודאי דשכיחא דרוב פעמים היה להם צורתא ויחא נמי לפי זה הא דפסקין הלכתא לפי שפיעת הנכ"ס:
אלמנה